

РЕШЕНИЕ

№ 1208

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Красимира Желева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9930** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба от Е. Ф. А., против Решение от 02.08.2013 г., постановено по нахд № 18383/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НК, 115-ти състав. С решението е потвърдено Наказателно постановление № 84578 от 16.08.2011 г., издадено от заместник началника на „Пътна Полиция” при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 150,00 лв. и „лишаване от право на управление на моторно превозно средство” за срок от 3 месеца, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение по чл. 103 от същия закон.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Поддържа, че наложеното наказание е явно несправедливо. Иска се отмяна на решението и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени НП.

В съдебното заседание редовно призован касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, 11 – ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател. К. съд служебно не открива такива основания, поради което възприема решението като валидно и допустимо.

От фактическа страна е установено, че на 27.07.2011 г. в [населено място], Е. Ф. А. е управлявала лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] в района на пощата, на [улица], когато на същата от полицейски служител е подаден сигнал за спиране със стоп-палка. А. не се подчинила и продължила движението си. За посоченото нарушение е подаден сигнал в 9-то РПУ, като била извършена допълнителна проверка. Пред актосъставителя признала за извършеното нарушение, като дала обяснение, че бързала за работа. Съставеният АУАН за нарушение по чл. 103 ЗДвП., бил подписан от А. без конкретни възражения. Въз основа на издадения АУАН било издадено и обжалваното НП.

Тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелите.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено в частта му, с която е потвърдено процесното НП в частта, с която на касатора е наложена глоба на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП в размер на 150,00 лв. и „лишаване от право на управление на моторно превозно средство” за срок от 3 месеца, за нарушение по чл. 103 от същия закон. Видно от съдържанието на санкционната норма за това нарушение е предвидена глоба в размер от 50 лева до 200 лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца. Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, при определянето на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Действайки при условията на оперативна самостоятелност, административният орган е наложил наказание над минималния предел, но не е изложил мотиви защо е наложил по висок размер на санкцията от установения в закона минимум. В този смисъл, при определяне на наказанието, съобразно критериите по чл. 27 от ЗАНН, касационната инстанция приема, че санкция в размер на 50 лв. и „лишаване от право на управление на моторно превозно средство” за срок от 1 месеца ще бъде съобразена с целта на закона.

В останалата си част обжалваното решение е правилно.

Съгласно чл. 103 ЗДвП, при подаден сигнал за спиране от контролните органи, водачът на пътното превозно средство е длъжен да спре плавно в най - дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. При спиране на превозното средство за проверка или за оказване на съдействие служителят от органите за контрол подава своевременно ясен сигнал със стоп – палка, като в допълнение следва да се отбележи,

че предвид разпоредбата на чл. 207 от Правилника за прилагане на ЗДвП, униформен полицаи може да спира пътните превозни средства и чрез подаване на сигнал само с ръка. В настоящия случай касаторът не е изпълнил задължението си, произтичащо от нормата на чл. 103 ЗДвП, с което е осъществил признаците на посочения в наказателното постановление състав на чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП от обективна страна. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН Административен съд София - град, в настоящия касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ постановено по НАХД № 18383 от 2012 г., решение от 02.08.2013 г. на Софийски районен съд, НК, 115-ти състав, в частта с която е потвърдено Наказателно постановление № 84578/16.08.2011 г., издадено от заместник началника на „Пътна Полиция“ при СДВР, с което на Е. Ф. А. на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150,00 лв. и „лишаване от право на управление на моторно превозно средство“ за срок от 3 месеца, вместо което постановява

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 84578/16.08.2011 г., в частта, с която на Е. Ф. А., на основание 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150,00 лв. и „лишаване от право на управление на моторно превозно средство“ за срок от 3 месеца, като намалява размера на наложената глоба на 50,00 лв. и „лишаване от право на управление на моторно превозно средство“ за срок от 1 месеца

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.